

6. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของคณะผู้ประเมินในภาพรวม

6.1 ข้อเสนอแนะต่อสำนักบรรณสารสนเทศ

6.1.1 มาตรฐานและตัวบ่งชี้ของสำนักฯ ในการประเมินคุณภาพครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นตัวบ่งชี้ด้านการบริหารจัดการ ผลจากการประเมินพบว่า ตลอดเวลาที่ผ่านมาสำนักฯ มีระบบ กลไก และการปฏิบัติงานด้านการบริหารจัดการที่ค่อนข้างดีอยู่แล้ว ทั้งนี้เป็นผลมาจากการปรับปรุงและพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัย (ไม่เฉพาะสำนักบรรณสารสนเทศ) ได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง การจัดทำยุทธศาสตร์ การจัดทำแผนการดำเนินงาน การติดตามและการประเมินผลในด้านต่างๆ ล้วนเป็นสิ่งที่มีความเชื่อมโยงสอดคล้องกันทั้งในระดับสำนักฯ และในระดับมหาวิทยาลัยอยู่แล้ว ปัญหาในด้านนี้จึงมีไม่มากนัก อย่างไรก็ตาม สำนักบรรณสารสนเทศมีลักษณะที่อาจแตกต่างจากหลายสำนักในมหาวิทยาลัย คือภารกิจหลักที่สำคัญของสำนักฯ ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับความเป็นวิชาชีพและเทคนิควิธีการที่มีการกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ ด้วยเหตุที่ตัวบ่งชี้ส่วนใหญ่เน้นประเมินการบริหารจัดการดังกล่าวข้างต้น ดังนั้นตัวบ่งชี้ที่สะท้อนภาพการประเมินด้านวิชาชีพและด้านเทคนิคจึงไม่ปรากฏ ซึ่งเป็นผลทำให้ผลการประเมินไม่สามารถแสดงให้เห็นถึงคุณภาพและพัฒนาการของการดำเนินงานตามภารกิจหลักของสำนักฯ ได้ดีเท่าที่ควร อีกประการหนึ่ง การประเมินคุณภาพครั้งนี้มุ่งเน้นการประเมินการดำเนินงานของสำนักงานเลขานุการและฝ่ายบริการสื่อการศึกษาเป็นหลัก และไม่สะท้อนการประเมินการดำเนินงานของศูนย์/ฝ่ายอื่นๆ (ได้แก่ ฝ่ายเทคนิค ฝ่ายบริการสนเทศ และศูนย์เทคโนโลยีบรรณสารสนเทศ) เท่าใดนัก ดังนั้นสำนักฯ ควรพิจารณา กำหนดตัวบ่งชี้ที่ใช้ในการประเมินด้านวิชาชีพและด้านเทคนิคเพิ่มขึ้น และควรครอบคลุมทุกศูนย์/ฝ่ายของสำนักฯ ด้วย เพื่อให้การประเมินคุณภาพภายในของสำนักฯ เป็นสิ่งที่ช่วยพัฒนางานตามภารกิจหลักของสำนักฯ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

6.1.2 สำนักฯ ควรแสดงถึงกระบวนการประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่อง ในลักษณะของการพัฒนาคุณภาพ ติดตามคุณภาพ และประเมินคุณภาพ และให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพ

6.1.3 จากการเยี่ยมชมสำนักฯ และการสัมภาษณ์ผู้บริหารและบุคลากร ตลอดจนการตรวจสอบหลักฐานข้อมูลต่างๆ ของสำนักฯ พบว่าสำนักฯ มีทรัพยากรสารสนเทศที่น่าสนใจ รวมทั้งมีกิจกรรมและโครงการต่างๆ ที่ดำเนินการจนบรรลุผลเป็นที่น่าชื่นชม และควรได้รับการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ เพื่อให้เกิดการรับรู้ เรียนรู้ และใช้ประโยชน์ร่วมกัน แต่ปรากฏว่าผลงานเหล่านั้นยังไม่ได้รับการประชาสัมพันธ์ในวงกว้างเท่าที่ควร ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย สำนักฯ ควรพิจารณาปรับปรุงการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลงานของสำนักฯ ให้กว้างขวางและต่อเนื่องมากกว่านี้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารและบุคลากรของมหาวิทยาลัย นักศึกษา และประชาชนทั่วไป เห็นความสำคัญและประโยชน์ของสิ่งที่สำนักฯ ริเริ่มจัดทำขึ้นมากกว่านี้

6.1.4 สำนักฯ มีบุคลากรที่มีความรักความผูกพันและมีความสนุกกับงานที่ตนรับผิดชอบ ซึ่งถือว่าเป็นทุนที่ดีของสำนักฯ สิ่งที่จะช่วยให้การดำเนินงานในภาพรวมของสำนักฯ มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนงานที่จำเป็นต้องเร่งยกระดับความสำคัญและนำเสนอต่อสาธารณะเป็นส่วนหน้าก็คือ ความพยายามในการปรับปรุง ริเริ่มโครงการ/แนวทางการดำเนินงานต่างๆ ที่จะเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดี และการประชาสัมพันธ์ผลงานของสำนักฯ ในทุกช่องทางที่สามารถดำเนินการได้ ในโอกาสที่มหาวิทยาลัยครบรอบสามทศวรรษแห่งการจัดตั้ง สำนักฯ น่าจะถือเป็นโอกาสและวาระสำคัญที่จะนำเอาสิ่งที่ถือเป็นผลงานแห่งความภาคภูมิใจตลอดเวลาที่ผ่านมาออกสู่ภายนอกอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อแสดงให้เห็น

5. ผลการประเมินคุณภาพรายตัวบ่งชี้

มาตรฐานและตัวบ่งชี้	ผลการประเมินตนเองของหน่วยงาน*	ผลการประเมินของกรรมการ*	เหตุผลในการตัดสิน	จุดแข็งและแนวทางเสริม	ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา
มาตรฐานที่ 5 มาตรฐานด้านการพัฒนาสถาบันและบุคลากร					
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 มีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์	4	4	มีหลักฐานเป็นไปตามเกณฑ์การประเมิน กล่าวคือ สำนักฯ มีผลการดำเนินงานบรรลุถึงข้อ 3 ดังนั้นผลการตัดสินจึงสอดคล้องกับผลการประเมินตนเองของสำนักฯ ทั้งด้านเกณฑ์มาตรฐาน ด้านพัฒนาการ และด้านการบรรลุผลตามเป้าหมายของสำนักฯ คะแนนรวมทั้ง 3 ด้านจึงเท่ากับ 4 คะแนน	มีการเสนอขอรับทุนจากกองทุน มสธ. 12 ปี เพื่อจัดทำ โครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการการจัดทำแผนกลยุทธ์ เพื่อใช้ในการทบทวนวิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์	ควรประเมินความสอดคล้องของวิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์ โดยบุคลากรของสำนักฯ มีส่วนร่วม
ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 มีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์/แผนดำเนินงาน/แผนปฏิบัติการประจำปีและมีการกำหนดตัวบ่งชี้หลัก เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนให้ครบทุกภารกิจ	4	4	มีหลักฐานเป็นไปตามเกณฑ์การประเมิน กล่าวคือ สำนักฯ มีผลการดำเนินงานบรรลุถึงข้อ 4 ดังนั้นผลการตัดสินจึงสอดคล้องกับผลการประเมินตนเองของสำนักฯ ทั้งด้านเกณฑ์มาตรฐาน ด้านพัฒนาการ และด้านการบรรลุผลตามเป้าหมายของสำนักฯ คะแนนรวมทั้ง 3 ด้านจึงเท่ากับ 4 คะแนน	มีกระบวนการจัดทำแผนปฏิบัติการที่ชัดเจน	ควรนำผลจากการรายงานปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานตามแผนที่ผ่านมา มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาแผนปฏิบัติการและให้มีความสอดคล้องกับกลยุทธ์
ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 มีการกำหนดแผนกลยุทธ์/แผนปฏิบัติการประจำปีที่เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย	4	5	มีหลักฐานเป็นไปตามเกณฑ์การประเมิน กล่าวคือ ด้านเกณฑ์มาตรฐาน สำนักฯ มีผลการดำเนินงานบรรลุถึงข้อ 4 คะแนนด้านนี้จึงเท่ากับ 3 คะแนน ด้านพัฒนาการ แม้ในอดีตจะไม่มีภาวะวิเคราะหความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย แต่เมื่อคะแนนตามเกณฑ์มาตรฐานได้ถึง 3 จึงถือว่าคะแนนด้านนี้เท่ากับ 1 คะแนน <u>ด้านการบรรลุผลตามเป้าหมายของแผนสำนักฯ</u> ค่าเป้าหมายของสำนักฯ ตั้งไว้ที่ 3 ข้อตามเกณฑ์มาตรฐาน แต่ผลการดำเนินการจริงได้ถึง 4 ข้อ คะแนนด้านนี้จึงเท่ากับ 1 คะแนน คะแนนรวมทั้ง 3 ด้านจึงเท่ากับ 5 คะแนน		

มาตรฐานและตัวบ่งชี้	ผลการประเมินตนเองของหน่วยงาน*	ผลการประเมินของกรรมการ*	เหตุผลในการตัดสิน	จุดแข็งและแนวทางเสริม	ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา
ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 การใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยร่วมกัน	4	5	<p>หลักฐานที่ปรากฏยังไม่สามารถใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ได้ทั้งหมด โดยเฉพาะในส่วนโครงการความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยกับกรมราชทัณฑ์ เนื่องจากผลการดำเนินงานดังกล่าวยังไม่อาจนับรวมเข้าในลักษณะการใช้ทรัพยากรร่วมกับหน่วยงานอื่นได้ ข้อสนับสนุนกรณีนี้คือตัวบ่งชี้ที่อ้างอิงมาจากตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ของ สมศ. โดยในเอกสารคู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา รอบที่สอง (2549-2553) ของ สมศ. อธิบายว่าตัวบ่งชี้นี้มุ่งประเมินความพยายามของมหาวิทยาลัยในการบริหารทรัพยากรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยมีการใช้ทรัพยากรร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นหน่วยเดียวกันในหรือนอกมหาวิทยาลัย และที่สำคัญเกณฑ์มาตรฐานสูงสุดของตัวบ่งชี้นี้ต้องการให้เกิดการประหยัดงบประมาณเป็นสำคัญ (โดย ต้องแสดงหรืออ้างอิงผลการวิเคราะห์ประกอบด้วย) ทั้งนี้ทรัพยากรสำคัญของสำนักฯ คือ หนังสือ ตำรา สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ สื่อโสตทัศน์ รวมทั้งฐานข้อมูลเพื่อการสืบค้น ฯลฯ อย่างไรก็ตามผลการดำเนินงานในส่วนนี้เกี่ยวกับ PULINET นั้นสามารถใช้เป็นหลักฐานแสดงถึงการใช้ทรัพยากรร่วมกันได้ รวมทั้งจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสำนักฯ พบว่า สำนักฯ ยังมีการดำเนินงานเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรร่วมกับหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย เช่น การใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ฐานข้อมูล และ e-Book</p>	<p>สำนักฯ มีการดำเนินงานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ความต้องการใช้ทรัพยากรทั้งภายในและภายนอกได้แก่ กรณีคณะกรรมการเลือกสรรสื่อการศึกษาที่มีผู้แทนมาจากสาขาวิชาต่างๆ อีกทั้งมีการทำงานในลักษณะคณะกรรมการร่วมกับห้องสมุดของสถาบันการศึกษาอื่นๆ ในการจัดหาสื่อสิ่งพิมพ์ การบอกรับฐานข้อมูลสืบค้นร่วมกัน (หลักฐานส่วนหนึ่งปรากฏอยู่ในหน้า e-Library ของมหาวิทยาลัย) รวมทั้งการสืบค้นเข้าไปในฐานข้อมูลต่างๆ ที่สำนักฯ บอกรับในลักษณะการแบ่งปันทรัพยากรร่วมกัน ซึ่งส่งผลให้มหาวิทยาลัยสามารถประหยัดงบประมาณได้ในระดับหนึ่ง</p>	

มาตรฐานและตัวบ่งชี้	ผลการประเมินตนเองของหน่วยงาน*	ผลการประเมินของกรรมการ*	เหตุผลในการตัดสิน	จุดแข็งและแนวทางเสริม	ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา
			<p>ดังนั้น ด้านเกณฑ์มาตรฐาน สำนักฯ มีผลการดำเนินงานบรรลุถึงข้อ 5 คะแนนด้านนี้จึงเท่ากับ 3 คะแนน ด้านพัฒนาการ เนื่องจากคะแนนตามเกณฑ์มาตรฐานได้ถึง 3 จึงให้คะแนนด้านนี้เท่ากับ 1 คะแนน ด้านการบรรลุผลตามเป้าหมายของแผนสำนักฯ ค่าเป้าหมายของสำนักฯ ตั้งไว้ที่ 3 ข้อตามเกณฑ์มาตรฐาน แต่ผลการดำเนินงานจริงได้ครบทั้ง 5 ข้อ คะแนนด้านนี้จึงเท่ากับ 1 คะแนน คะแนนรวมทั้ง 3 ด้านจึงเท่ากับ 5 คะแนน</p>		
<p>ตัวบ่งชี้ที่ 5.5 ระดับคุณภาพของคณะกรรมการประจำสาขาวิชา/สำนักฯ/สถาบัน/ศูนย์</p>	2	2.33	<p>มีหลักฐานเป็นไปตามเกณฑ์การประเมิน กล่าวคือ ด้านเกณฑ์มาตรฐาน สำนักฯ มีผลการดำเนินงานบรรลุ 3 ใน 7 ข้อตามเกณฑ์มาตรฐาน (ข้อที่บรรลุคือข้อ 2, 3 และข้อ 4) คะแนนด้านนี้จึงเท่ากับ 1 คะแนน ด้านพัฒนาการ ตัวบ่งชี้นี้ไม่มีการประเมินในอดีต ทำให้ไม่มีข้อมูลในการเปรียบเทียบ คะแนนด้านนี้จึงเท่ากับ 0 (เป็นผลให้คะแนนรวมตัวบ่งชี้เท่ากับ 4 ซึ่งต้องใช้สูตรปรับค่าคะแนนใหม่ตามทีศูนย์ประกันฯ กำหนด) ด้านการบรรลุผลตามเป้าหมายของแผนสำนักฯ ค่าเป้าหมายของสำนักฯ ตั้งไว้ที่ 3 ข้อตามเกณฑ์มาตรฐาน และผลการดำเนินงานจริงได้เท่ากับ 3 ข้อเช่นกัน คะแนนด้านนี้จึงเท่ากับ 1 คะแนน คะแนนรวมทั้ง 3 ด้านจึงเท่ากับ 2.33 คะแนน</p>		<p>ตัวบ่งชี้นี้อ้างอิงมาจากตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ของ สมศ. โดยนำเอาเกณฑ์มาตรฐานของ สมศ. มาทั้ง 7 ข้อ แต่กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนที่ไม่เป็นไปตามที่ สมศ. ใช้ กล่าวคือ ระดับคุณภาพตามเกณฑ์ สมศ. นั่นถือเป็นข้อ (ไม่ใช่ระดับ) ดังนั้นการกำหนดเกณฑ์ตามที่ปรากฏในรายงานการประเมินตนเองของสำนักฯ จึงไม่ถูกต้อง เกณฑ์ที่ถูกต้องคือ ทำได้ 1-3 ข้อ ได้ 1 คะแนน ทำได้ 4 ข้อ ได้ 2 คะแนน ทำได้มากกว่าหรือเท่ากับ 5 ข้อ ได้ 3 คะแนน ดังนั้นจึงควรปรับเกณฑ์การให้คะแนนใหม่ให้เหมาะสมและตรงตามที่ สมศ. กำหนด</p>

มาตรฐานและตัวบ่งชี้	ผลการประเมินตนเองของหน่วยงาน*	ผลการประเมินของกรรมการ*	เหตุผลในการตัดสิน	จุดแข็งและแนวทางเสริม	ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา
ตัวบ่งชี้ที่ 5.6 มีการพัฒนาหน่วยงานสู่องค์การเรียนรู้ โดยอาศัยผลการประเมินจากภายในและภายนอก	5	5	มีหลักฐานเป็นไปตามเกณฑ์การประเมิน กล่าวคือ สำนักฯ มีผลการดำเนินงานบรรลุถึงข้อ 5 ดังนั้นผลการตัดสินจึงสอดคล้องกับผลการประเมินตนเองของสำนักฯ ทั้งด้านเกณฑ์มาตรฐาน ด้านพัฒนาการ และด้านการบรรลุผลตามเป้าหมายของสำนักฯ คะแนนรวมทั้ง 3 ด้านจึงเท่ากับ 5 คะแนน		
ตัวบ่งชี้ที่ 5.7 มีการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหาร	2	5	จากการตรวจสอบหลักฐานประกอบการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการและเลขานุการสำนักฯ พบว่า ตัวบ่งชี้นี้เพิ่มขึ้นใหม่ โดยอ้างอิงมาจากตัวบ่งชี้ที่ 7.8 ของสกอ. ซึ่งตามคำอธิบายของ สกอ. ตัวบ่งชี้นี้มุ่งประเมินการบริหารปัจจัยและควบคุมกิจกรรมและกระบวนการต่างๆ เพื่อลดความเสี่ยงที่จะเกิดความเสียหายต่อองค์กร ความเสี่ยงในที่นี้หมายถึง ความเสี่ยงด้านการเงินงบประมาณ ด้านกลยุทธ์ ด้านนโยบาย ด้านการปฏิบัติงาน และเหตุภาวะณ์ภายนอก ซึ่งเมื่อพิจารณาจากผลการดำเนินงานของสำนักฯ แล้ว ยังไม่พบหลักฐานที่แสดงถึงการบริหารความเสี่ยงโดยตรง ต้องอาศัยการประเมินเทียบเคียงผลการดำเนินงานแทน การดำเนินงานเทียบเคียงในที่นี้คือ การควบคุมภายในและมาตรการปรับปรุงแก้ไขปัญหาในเชิงเทคนิคบางประการ เช่น ปัญหาด้านไฟฟ้าขัดข้อง ปัญหาด้านพื้นที่ และปัญหาด้านการจำหน่ายสื่อสิ่งพิมพ์ออก ดังนั้นผลการตัดสินจึงเป็นดังนี้ ด้านเกณฑ์มาตรฐาน สำนักฯ มีผลการดำเนินงานครบตามเกณฑ์ที่กำหนด คะแนนด้านนี้จึงเท่ากับ 3 คะแนน		ในด้านหนึ่ง สำนักฯ ควรยืนยันสถานะความเสี่ยงของสำนักฯ ต่อมหาวิทยาลัยต่อไป เพื่อให้มหาวิทยาลัยพิจารณาหาแนวทางปรับปรุงแก้ไข โดยเร่งด่วน อีกด้านหนึ่งสำนักฯ ควรเร่งปรับปรุงการจัดการใช้ประโยชน์พื้นที่ของสำนักฯ ใหม่ เพื่อแก้ปัญหาไปพลางก่อน

มาตรฐานและตัวบ่งชี้	ผลการประเมินตนเองของหน่วยงาน*	ผลการประเมินของกรรมการ*	เหตุผลในการตัดสิน	จุดแข็งและแนวทางเสริม	ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา
			<p>ด้านพัฒนาการ แม้ในอดีตจะไม่มี การประเมินตัวบ่งชี้นี้มาก่อน ซึ่งทำให้ไม่สามารถเปรียบเทียบพัฒนาการได้ แต่เมื่อคะแนนตามเกณฑ์มาตรฐานได้ถึง 3 จึงถือว่าคะแนนด้านนี้เท่ากับ 1 คะแนน ด้านการบรรลุผลตามเป้าหมายของแผนสำนักฯ ค่าเป้าหมายของสำนักฯ ตั้งไว้ที่ 2. ข้อตามเกณฑ์มาตรฐาน แต่ผลการดำเนินการจริงได้ครบทั้ง 5 ข้อ คะแนนด้านนี้จึงเท่ากับ 1 คะแนน คะแนนรวมทั้ง 3 ด้านจึงเท่ากับ 5 คะแนน</p>		
ตัวบ่งชี้ที่ 5.8 ร้อยละการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้หลักของการปฏิบัติงานที่กำหนด	4	4	<p>มีหลักฐานเป็นไปตามเกณฑ์การประเมิน กล่าวคือ ด้านเกณฑ์มาตรฐาน สำนักฯ มีผลการดำเนินงานบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้หลักของแผน ปฏิบัติการประจำปี 2550 (ซึ่งมีจำนวน 2 งานกิจกรรม คือ งานบริการสารสนเทศ และกิจกรรมสารบรรณและธุรการ) เท่ากับร้อยละ 92.45 คะแนนด้านนี้จึงเท่ากับ 3 คะแนน ด้านพัฒนาการ ผลการดำเนินงานในปี 2550 (ร้อยละ 92.45) น้อยกว่าในปี 2549 (ร้อยละ 92.85) คะแนนด้านนี้จึงเท่ากับ 0 คะแนน ด้านการบรรลุผลตามเป้าหมายของแผน สำนักฯ ค่าเป้าหมายของสำนักฯ ตั้งไว้ที่ร้อยละ 75.0 แต่ผลการดำเนินงานจริงได้เท่ากับร้อยละ 92.45 คะแนนด้านนี้จึงเท่ากับ 1 คะแนน คะแนนรวมทั้ง 3 ด้านจึงเท่ากับ 4 คะแนน</p>		กรณีของเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ที่ไม่บรรลุผล ควรแสดงเหตุผลประกอบไว้ในรายงานการประเมินตนเองของสำนักฯ ด้วย เพื่อประโยชน์ในการติดตามและแสวงหาแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขในโอกาสต่อไป
ผลประเมินระดับมาตรฐาน	3.61	4.29			

มาตรฐานและตัวบ่งชี้	ผลการประเมินตนเองของหน่วยงาน*	ผลการประเมินของกรมการ*	เหตุผลในการตัดสิน	จุดแข็งและแนวทางเสริม	ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา
มาตรฐานที่ 6 มาตรฐานด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน					
ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 แหล่งสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ในระบบทางไกล	5	5	มีหลักฐานเป็นไปตามเกณฑ์การประเมิน กล่าวคือ สำนักฯ มีผลการดำเนินงานบรรลุถึงข้อ 5 ดังนั้นผลการตัดสินจึงสอดคล้องกับผลการประเมินตนเองของสำนักฯ ทั้งด้านเกณฑ์มาตรฐาน ด้านพัฒนาการ และด้านการบรรลุผลตามเป้าหมายของสำนักฯ คะแนนรวมทั้ง 3 ด้านจึงเท่ากับ 5 คะแนน	มีการนำผลการสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการมาจัดทำเป็นแผนการจัดการความรู้ของสำนักฯ	<p>1) การกำหนดเกณฑ์ตามที่ปรากฏในรายงานการประเมินตนเองของสำนักฯ เป็นการประเมินตามระดับคุณภาพโดยไม่จำเป็น ทั้งที่เกณฑ์แต่ละข้อไม่มีความสัมพันธ์กันเท่าใดนัก จึงควรปรับเกณฑ์การให้คะแนนใหม่ให้เหมาะสม โดยกำหนดเป็นจำนวนข้อดังนี้</p> <p>ทำได้ 3 ข้อ ได้ 1 คะแนน</p> <p>ทำได้ 4 ข้อ ได้ 2 คะแนน</p> <p>ทำได้ 5 ข้อ ได้ 3 คะแนน</p> <p>2) ควรเพิ่มข้อมูลผลการดำเนินงานด้านการจัดหาทรัพยากรสารสนเทศในรายงานการประเมินตนเองอย่างชัดเจน เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของหลักฐานแสดงความ "ทันสมัย" ของสารสนเทศ</p> <p>3) ควรปรับวิธีการสุ่มตัวอย่างในการสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการ เพื่อให้ครอบคลุมผู้รับบริการทุกกลุ่ม โดยมีสัดส่วนและจำนวนที่เหมาะสม และสามารถเป็นตัวแทนที่ดีของประชากร</p>
ตัวบ่งชี้ที่ 6.2 การบริการเชิงรุก	5	5	มีหลักฐานเป็นไปตามเกณฑ์การประเมิน กล่าวคือ สำนักฯ มีผลการดำเนินงานบรรลุถึงข้อ 5 ดังนั้นผลการตัดสินจึงสอดคล้องกับผลการประเมินตนเองของสำนักฯ ทั้งด้านเกณฑ์มาตรฐาน ด้านพัฒนาการ และด้านการบรรลุผลตามเป้าหมายของสำนักฯ คะแนนรวมทั้ง 3 ด้านจึงเท่ากับ 5 คะแนน	มีการจัดบริการเชิงรุกที่มากขึ้น โดยเน้นการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาประยุกต์ในการให้บริการ	การกำหนดเกณฑ์ตามที่ปรากฏในรายงานการประเมินตนเองของสำนักฯ เป็นการประเมินตามระดับคุณภาพโดยไม่จำเป็น (เช่นเดียวกับตัวบ่งชี้ที่ 6.1) จึงควรปรับเกณฑ์การให้คะแนนใหม่ให้เหมาะสม โดยกำหนดเป็นจำนวนข้อดังนี้ <p>ทำได้ 3 ข้อ ได้ 1 คะแนน</p> <p>ทำได้ 5 ข้อ ได้ 2 คะแนน</p> <p>ทำได้ 6 ข้อ ได้ 3 คะแนน</p>

มาตรฐานและตัวบ่งชี้	ผลการประเมินตนเองของหน่วยงาน*	ผลการประเมินของกรรมการ*	เหตุผลในการตัดสิน	จุดแข็งและแนวทางเสริม	ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา
ตัวบ่งชี้ที่ 6.3 จำนวนผู้รับบริการที่เพิ่มขึ้น	5	5	มีหลักฐานเป็นไปตามเกณฑ์การประเมิน กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างปี 2548 และปี 2549 พบว่า จำนวนผู้รับบริการปี 2549 เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.23 (คิดเฉพาะผู้รับบริการที่เข้ามาในห้องสมุด ณ อาคารบรรณสาร เท่านั้น) ดังนั้นผลการตัดสินจึงสอดคล้องกับผลการประเมินตนเองของสำนักฯ ทั้งด้านเกณฑ์มาตรฐาน ด้านพัฒนาการ และด้านการบรรลุผลตามเป้าหมายของสำนักฯ คะแนนรวมทั้ง 3 ด้านจึงเท่ากับ 5 คะแนน		1) ควรปรับปีที่รายงานผลการดำเนินงานให้สอดคล้องกับที่ สมศ. กำหนด ซึ่งใช้ปีการศึกษา 2) ควรจัดเก็บข้อมูลผู้รับบริการในทุกช่องทาง ไม่เฉพาะแต่ผู้รับบริการที่เข้ามาในห้องสมุด ณ อาคารบรรณสาร เท่านั้น
ตัวบ่งชี้ที่ 6.4 ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ	5	5	มีหลักฐานเป็นไปตามเกณฑ์การประเมิน กล่าวคือ จากรายงานการสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการประจำปี 2550 พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 ซึ่งอยู่ในช่วงร้อยละ 80 ดังนั้นผลการตัดสินจึงสอดคล้องกับผลการประเมินตนเองของสำนักฯ ทั้งด้านเกณฑ์มาตรฐาน ด้านพัฒนาการ และด้านการบรรลุผลตามเป้าหมายของสำนักฯ คะแนนรวมทั้ง 3 ด้านจึงเท่ากับ 5 คะแนน		ควรปรับปีที่รายงานผลการดำเนินงานให้สอดคล้องกับที่ สมศ. กำหนด ซึ่งใช้ปีการศึกษา และควรให้สอดคล้องกับปีที่รายงานในตัวบ่งชี้ที่ 6.3 ด้วย
ผลประเมินระดับมาตรฐาน	5	5			

มาตรฐานและตัวบ่งชี้	ผลการประเมินตนเองของหน่วยงาน*	ผลการประเมินของกรรมการ*	เหตุผลในการตัดสิน	จุดแข็งและแนวทางเสริม	ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา
มาตรฐานที่ 7 มาตรฐานด้านระบบการประกันคุณภาพ					
ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 มีระบบและกลไกในการประกันคุณภาพภายในที่ก่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง	5	5	มีหลักฐานเป็นไปตามเกณฑ์การประเมิน กล่าวคือ สำนักฯ มีผลการดำเนินงานบรรลุถึง 5 ข้อ ดังนั้นผลการตัดสินจึงสอดคล้องกับผลการประเมินตนเองของสำนักฯ ทั้งด้านเกณฑ์มาตรฐาน ด้านพัฒนาการ และด้านการบรรลุผลตามเป้าหมายของสำนักฯ คะแนนรวมทั้ง 3 ด้านจึงเท่ากับ 5 คะแนน	มีการนำข้อเสนอแนะจากผลการประเมิน ในครั้งก่อนมาใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงาน	
ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 ประสิทธิภาพของการประกันคุณภาพภายใน	5	5	มีหลักฐานเป็นไปตามเกณฑ์การประเมิน กล่าวคือ สำนักฯ มีผลการดำเนินงานบรรลุถึง 4 ข้อ ดังนั้นผลการตัดสินจึงสอดคล้องกับผลการประเมินตนเองของสำนักฯ ทั้งด้านเกณฑ์มาตรฐาน ด้านพัฒนาการ และด้านการบรรลุผลตามเป้าหมายของสำนักฯ คะแนนรวมทั้ง 3 ด้านจึงเท่ากับ 5 คะแนน	มีส่วนร่วมในการสร้างระบบเครือข่ายงานห้องสมุด มหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาคเพื่อการประกันคุณภาพ	ควรมีแผนติดตาม กำกับ ดูแล การดำเนินการประกันคุณภาพภายในอย่างเป็นระบบ
ผลประเมินระดับมาตรฐาน	5	5			
ผลประเมินเฉลี่ยโดยรวม (มาตรฐานที่ 5 + 6 + 7)	4.51	4.76			

6. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของคณะผู้ประเมินในภาพรวม

6.1 ข้อเสนอแนะต่อสำนักบรรณสารสนเทศ

6.1.1 มาตรฐานและตัวบ่งชี้ของสำนักฯ ในการประเมินคุณภาพครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นตัวบ่งชี้ด้านการบริหารจัดการ ผลจากการประเมินพบว่า ตลอดเวลาที่ผ่านมาสำนักฯ มีระบบ กลไก และการปฏิบัติงานด้านการบริหารจัดการที่ค่อนข้างดีอยู่แล้ว ทั้งนี้เป็นผลมาจากการปรับปรุงและพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัย (ไม่เฉพาะสำนักบรรณสารสนเทศ) ได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง การจัดทำยุทธศาสตร์ การจัดทำแผนการดำเนินงาน การติดตามและการประเมินผลในด้านต่างๆ ล้วนเป็นสิ่งที่มีความเชื่อมโยงสอดคล้องกันทั้งในระดับสำนักฯ และในระดับมหาวิทยาลัยอยู่แล้ว ปัญหาในด้านนี้จึงมีไม่มากนัก อย่างไรก็ตาม สำนักบรรณสารสนเทศมีลักษณะที่อาจแตกต่างจากหลายสำนักในมหาวิทยาลัย คือภารกิจหลักที่สำคัญของสำนักฯ ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับความเป็นวิชาชีพและเทคนิควิธีการที่มีการกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ ด้วยเหตุที่ตัวบ่งชี้ส่วนใหญ่เน้นประเมินการบริหารจัดการดังกล่าวข้างต้น ดังนั้นตัวบ่งชี้ที่สะท้อนภาพการประเมินด้านวิชาชีพและด้านเทคนิคจึงไม่ปรากฏ ซึ่งเป็นผลทำให้ผลการประเมินไม่สามารถแสดงให้เห็นถึงคุณภาพและพัฒนาการของการดำเนินงานตามภารกิจหลักของสำนักฯ ได้ดีเท่าที่ควร อีกประการหนึ่ง การประเมินคุณภาพครั้งนี้มุ่งเน้นการประเมินการดำเนินงานของสำนักงานเลขานุการและฝ่ายบริการสื่อการศึกษาเป็นหลัก และไม่สะท้อนการประเมินการดำเนินงานของศูนย์/ฝ่ายอื่นๆ (ได้แก่ ฝ่ายเทคนิค ฝ่ายบริการสนเทศ และศูนย์เทคโนโลยีบรรณสารสนเทศ) เท่าใดนัก ดังนั้นสำนักฯ ควรพิจารณา กำหนดตัวบ่งชี้ที่ใช้ในการประเมินด้านวิชาชีพและด้านเทคนิคเพิ่มขึ้น และควรครอบคลุมทุกศูนย์/ฝ่ายของสำนักฯ ด้วย เพื่อให้การประเมินคุณภาพภายในของสำนักฯ เป็นสิ่งที่ช่วยพัฒนางานตามภารกิจหลักของสำนักฯ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

6.1.2 สำนักฯ ควรแสดงถึงกระบวนการประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่อง ในลักษณะของการพัฒนาคุณภาพ ติดตามคุณภาพ และประเมินคุณภาพ และให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพ

6.1.3 จากการเยี่ยมชมสำนักฯ และการสัมภาษณ์ผู้บริหารและบุคลากร ตลอดจนการตรวจสอบหลักฐานข้อมูลต่างๆ ของสำนักฯ พบว่าสำนักฯ มีทรัพยากรสารสนเทศที่น่าสนใจ รวมทั้งมีกิจกรรมและโครงการต่างๆ ที่ดำเนินการจนบรรลุผลเป็นที่น่าชื่นชม และควรได้รับการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ เพื่อให้เกิดการรับรู้ เรียนรู้ และใช้ประโยชน์ร่วมกัน แต่ปรากฏว่าผลงานเหล่านั้นยังไม่ได้รับการประชาสัมพันธ์ในวงกว้างเท่าที่ควร ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย สำนักฯ ควรพิจารณาปรับปรุงการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลงานของสำนักฯ ให้กว้างขวางและต่อเนื่องมากกว่านี้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารและบุคลากรของมหาวิทยาลัย นักศึกษา และประชาชนทั่วไป เห็นความสำคัญและประโยชน์ของสิ่งที่สำนักฯ ริเริ่มจัดทำขึ้นมากกว่านี้

6.1.4 สำนักฯ มีบุคลากรที่มีความรักความผูกพันและมีความสนุกกับงานที่ตนรับผิดชอบ ซึ่งถือว่าเป็นทุนที่ดีของสำนักฯ สิ่งที่จะช่วยให้การดำเนินงานในภาพรวมของสำนักฯ มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนงานที่จำเป็นต้องเร่งยกระดับความสำคัญและนำเสนอต่อสาธารณะเป็นส่วนหน้าก็คือ ความพยายามในการปรับปรุง ริเริ่มโครงการ/แนวทางการดำเนินงานต่างๆ ที่จะเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดี และการประชาสัมพันธ์ผลงานของสำนักฯ ในทุกช่องทางที่สามารถดำเนินการได้ ในโอกาสที่มหาวิทยาลัยครบรอบสามทศวรรษแห่งการจัดตั้ง สำนักฯ น่าจะถือเป็นโอกาสและวาระสำคัญที่จะนำเอาสิ่งที่ถือเป็นผลงานแห่งความภาคภูมิใจตลอดเวลาที่ผ่านมาออกสู่ภายนอกอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อแสดงให้เห็น

ศักยภาพของสำนักบรรณสารสนเทศที่ดำเนินการกิจต่างๆ ที่เป็นส่วนสำคัญในการสร้างมหาวิทยาลัยมาจนทุกวันนี้

6.1.5 สำนักฯ ควรปรับปรุงพื้นที่การบริการสารสนเทศ โดยเฉพาะที่ชั้น 1 และชั้น 3 ให้มีมากขึ้น โดยอาจปรับพื้นที่ชั้น 4 ในส่วนสื่อโสตทัศนให้จัดเก็บเฉพาะสิ่งที่จำเป็นจริงๆ เท่านั้น สำหรับงานจดหมายเหตุมหาวิทยาลัยและงานสารสนเทศการศึกษาทางไกล ควรมีพื้นที่แสดงและให้บริการที่มองเห็นได้ชัดเจนกว่านี้

6.1.6 สำนักฯ ควรเพิ่มการให้การศึกษาแก่ผู้ใช้ ทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการค้นฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ เพื่อให้ผู้ใช้สามารถค้นหาสารสนเทศได้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ (อาจเริ่มที่กลุ่มนักศึกษาระดับปริญญาเอก)

6.2 ข้อเสนอแนะต่อมหาวิทยาลัย

งานของสำนักบรรณสารสนเทศสามารถจำแนกออกได้ใน 2 ลักษณะคือ งานส่วนหน้า (front office) และงานส่วนหลัง (back office) จากการเยี่ยมชมสำนักฯ และการสัมภาษณ์บุคลากร พบว่า งานที่เป็นส่วนหน้าและควรได้รับการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เพื่อให้สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์มากขึ้น กลับไปอยู่ในส่วนหลังที่เข้าถึงยาก เช่น งานจดหมายเหตุมหาวิทยาลัย และงานสารสนเทศการศึกษาทางไกล นอกจากนี้สำนักฯ ยังมีพื้นที่ที่ถือว่าเป็นหน้าตาของมหาวิทยาลัยที่สำคัญอย่างยิ่ง นั่นคือ ห้องพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าฯ ที่ทรงคุณค่าและควรค่าแก่การให้ผู้อื่นได้รับรู้ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นรากฐานที่มาที่ไปของความเป็นมหาวิทยาลัย (ความเป็น มสธ.) ทั้งในอดีตและในปัจจุบัน แต่กลับไม่ได้รับความสำคัญเท่าที่ควร คณะกรรมการประเมินพบว่าผู้บริหารและบุคลากรได้พยายามแก้ปัญหาและดำเนินงานในส่วนที่สามารถทำได้ไปพลางก่อน ทั้งนี้เนื่องจากมีข้อจำกัดมากมาย โดยเฉพาะด้านพื้นที่ (ที่ถือเป็นความเสี่ยงของสำนักฯ) ซึ่งผู้บริหารสำนักฯ พยายามนำเสนอปัญหาดังกล่าวต่อผู้บริหารระดับสูง แต่ไม่เป็นผลแต่ประการใด อีกทั้งข้อจำกัดในด้านการสนับสนุนและการลำดับความสำคัญของการดำเนินกิจกรรมมหาวิทยาลัยในส่วนผู้บริหารระดับสูง จึงเป็นผลให้สิ่งที่ควรได้รับการเชิดหน้าชูตา ต้องแอบซ่อนอยู่ในบริเวณที่พอจะเอามาเก็บไว้ได้ สิ่งนี้คือวิกฤตการณ์เชิงนโยบายที่ผู้บริหารสำนักฯ ควรสะท้อนต่อมหาวิทยาลัยโดยด่วน และผู้บริหารระดับสูงจำเป็นต้องลงมารับรู้ เปลี่ยนมุมมองที่มีต่อสิ่งเหล่านี้ของสำนักฯ เสียใหม่ ยิ่งได้รับทราบจากผู้บริหารสำนักฯ ว่ามหาวิทยาลัยกำลังมีนโยบายปรับโครงสร้างโดยนำงานจดหมายเหตุมหาวิทยาลัยไปรวมกับงานสารบรรณ/งานเอกสารราชการของกองกลางด้วยแล้ว ยิ่งเห็นภาพของวิกฤตการณ์ของมหาวิทยาลัยที่กำลังก่อตัวในช่วงที่กำลังจะครบรอบสามทศวรรษชัดเจนยิ่งขึ้น

(ลงนาม) .....
(รองศาสตราจารย์ ชุณหะวัณ รุ่งปัจฉิม) ประธานคณะผู้ประเมิน

(ลงนาม) .....
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุพิมพ์ ศรีพันธ์วรกุล) ผู้ประเมิน

(ลงนาม) .....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปัทมาพร เย็นบำรุง) ผู้ประเมินและเลขานุการ

คะแนนจากผลการประเมินคุณภาพภายใน ประจำปีการศึกษา 2549 ายมาตรฐาน และตัวบ่งชี้
สำนักบรรณสารสนเทศ

สูตรการคำนวณหาคะแนนแต่ละมาตรฐาน	$\frac{\sum (W_n \times I_n)}{W_n}$	
โดยที่	W	หมายถึง น้ำหนักความสำคัญที่ให้กับตัวบ่งชี้จากการที่มหาวิทยาลัยกระจายน้ำหนักลงในแต่ละตัวบ่งชี้ย่อย ผลรวมของน้ำหนักตัวบ่งชี้ย่อยจะมีค่าเท่ากับน้ำหนักหน่วยถึง คะแนนของตัวบ่งชี้ย่อยที่ได้จากการประเมินตนเองรายมาตรฐานของตัวบ่งชี้ นั้น
	I	
	n	หมายถึง ลำดับที่ของตัวบ่งชี้ในแต่ละมาตรฐาน

มาตรฐาน / ตัวบ่งชี้	ค่าน้ำหนัก (Wn)	คะแนนการประเมิน (I _n)	ค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนัก (W _n × I _n)
5. มาตรฐานด้านการพัฒนาสถาบันและบุคลากร			
5.1 มีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์	2	4	8
5.2 มีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์/แผนดำเนินงาน/แผนปฏิบัติการประจำปีและมีการกำหนดตัวบ่งชี้หลัก เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนให้ครบทุกภารกิจ	2	4	8
5.3 มีการกำหนดแผนกลยุทธ์/แผนปฏิบัติการประจำปี ที่เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย	1.82	5	9.1
5.4 การใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยร่วมกัน	1.82	5	9.1
5.5 ระดับคุณภาพของคณะกรรมการประจำสาขาวิชา /สำนัก/สถาบัน/ศูนย์	1.82	2.33	4.24
5.6 มีการพัฒนาหน่วยงานสู่องค์กรเรียนรู้ โดยอาศัยผลการประเมินจากภายในและภายนอก	1.82	5	9.1
5.7 มีการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหาร	2.08	5	10.4
5.8 ร้อยละการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้หลักของการปฏิบัติงานที่กำหนด	2	4	8
รวม	15.36	34.33	65.94
คะแนนมาตรฐานที่ 5 เท่ากับ			4.29

มาตรฐาน / ตัวบ่งชี้	ค่าน้ำหนัก (Wn)	คะแนนการประเมิน (I _n)	ค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนัก (W _n × I _n)
6. มาตรฐานด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน			
6.1 แหล่งสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ในระบบทางไกล	2	5	10
6.2 การบริการเชิงรุก	2	5	10
6.3 จำนวนผู้รับบริการที่เพิ่มขึ้น	2	5	10
6.4 ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ	2	5	10
รวม	8	5	40
คะแนนมาตรฐานที่ 6 เท่ากับ			5.00

มาตรฐาน / ตัวบ่งชี้	ค่าน้ำหนัก (W_n)	คะแนนการประเมิน (I_n)	ค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนัก ($W_n \times I_n$)
7. มาตรฐานด้านระบบการประกันคุณภาพ			
7.1 มีระบบและกลไกในการประกันคุณภาพภายใน ที่ก่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษา อย่างต่อเนื่อง	10	5	50
7.2 ประสิทธิภาพของการประกันคุณภาพภายใน	10	5	50
รวม	20	10	100
คะแนนมาตรฐานที่ 7 เท่ากับ			5.00

**สรุปผลการประเมินคุณภาพภายใน ประจำปีการศึกษา 2549 วิทยามาตรฐาน
สำนักบรรณสารสนเทศ**

มาตรฐาน	คะแนนประเมิน
5. มาตรฐานด้านการพัฒนาสถาบันและบุคลากร	4.29
6. มาตรฐานด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน	5.00
7. มาตรฐานด้านระบบการประกันคุณภาพ	5.00
ค่าเฉลี่ยผลการประเมิน	4.76